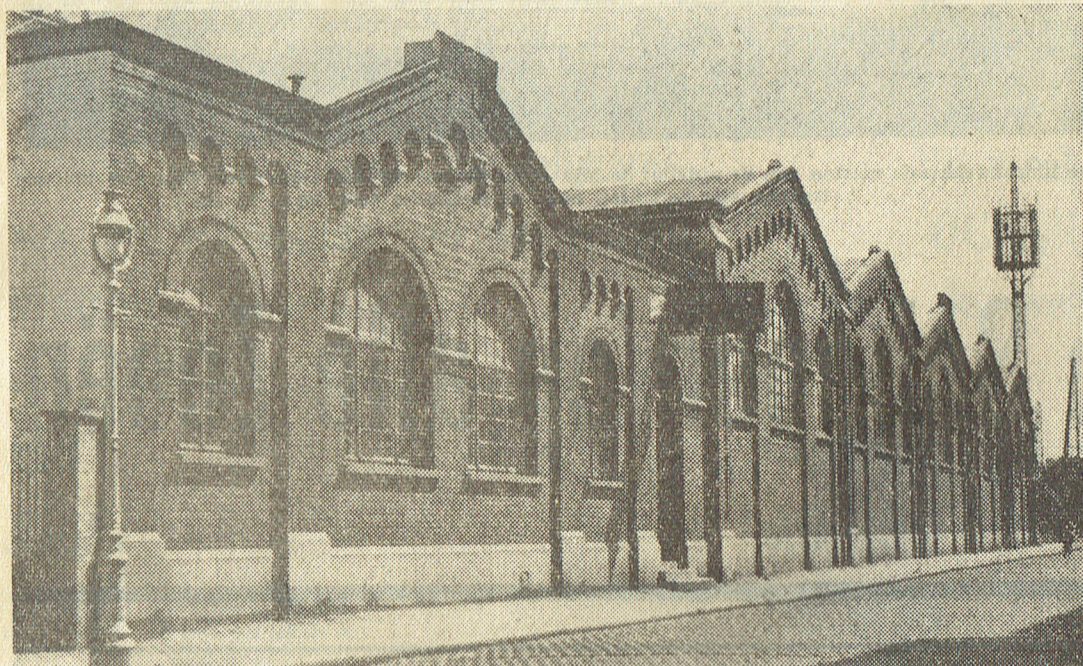

« Vieil Ostende » in de Langestraat omgetoverd tot een moderne « English Pub »!

Dat was eens Oostende's goederenstation: de «marchandise», zoals de oudere Oostendenaars het noemden

Beelden uit mijn Kinderjaren

DE WONDERBARE GEDAANTE-

Dit jaar bereik ik de kaap der «veertig»...

— Snotneus! hoor ik al de oudere Oostendenaars zeggen. En het is zo. Ik voel me nog bijzonder jong en op zijn Oostends gezegd: «in de volle fleur van mijn leven».

En toch!

En toch is er in die laatste tientallen jaren zo geweldig veel gebeurd te Oostende.

Want wanneer ik in onze stadsbibliotheek, in die archievenkamer, een uurtje heb doorgebracht en enkele albums, gewijd aan Oostende's verleden, heb doorpluisd, voel ik me plots zo een beetje... oud worden!

Onwillekeurig begin ik trouwens te mijmeren over dat weemoedig liedje, dat ik reeds zo vaak hoorde zingen door een heerlijke koorgroep «Beelden uit mijn kinderjaren».

Als kind en als jonge man, heb ik heel wat «wonderbare dingen» beleefd in mijn geboortestad. Want er is daar niet alleen een nieuw stadhuis, een nieuwe vismijn, een nieuw feestpaleis, een nieuw slachthuis, een nieuwe visserijschool, een nieuw kursaal — en binnenkort een nieuw torengebouw! — maar er zijn daar zoveel nieuwe gebouwen, die verrezen of nog moeten verrijzen op heel wat vertrouwde «plekjes» van weleer.

Zo heb ik de hand gelegd op enkele foto's, die bij alle Oostendenaars menige herinnering zullen oproepen. O, wees gerust: er ontbreken nog zoveel andere «plekjes» en vertrouwde gebouwen, die reeds tot het verleden behoren. Maar kom, laat ons

pensioentje in ontvangst nemen.

In die «marchandise» heb ik heel wat geleerd over de nieuwste locomotieven en de snelle evolutie van de Belgische spoorwegen, juist zoals ik er menigmaal een politiek «discussietje» hoorde tussen mijn grootvader en... schepen Henri Edebau, die op zijn beurt een gepensioneerd van de «iezerweg» was, wat hem trouwens af en toe een steekspelletje onder water bezorgde vanwege wijlen burgemeester Van Glabbeke!

Een andere foto deed me vervolgens mijmeren over de gebouwen van de loodsdiensten van weleer: het «maritiem», zoals de Oostendenaars zegden.

In deze gebouwen heb ik mijn eerste stappen gezet als «zeevervisserij-reporter»: daar heb ik uren zitten wachten op de komst van

Een reportage door
John HERMANS,
hoofd van
de kustredactie
van Het Laatste Nieuws

geredde bemanningsleden,

Maar een doorsnee Oostendenaar houdt niet van al te veel plechtstatig gedoe of hoogklinkende benamingen. Daarom noemde de volksmond deze inrichting kortweg: de s... fabriek.

Hoevele jammerklachten heeft deze «fabriek» niet veroorzaakt in menig huis van de Conterdam en de Meiboom! Maar gedurende vele jaren stookte men duchtig door, totdat de ultieme beslissing viel vaarwel «fabriek»... En wij waren er waarachtig bij, toen die indrukwekkende «schouw» met veel rook en gedruis, als een stervende reus, ten gronde viel...

Een andere foto: deze van het oude slachthuis. Rond deze bouwvallige lokalen heeft menige rakker van de Hazegraswijk geravot dat de stukken er af vlogen. Zij beschouwden het slachthuis van weleer als een dapper «fort», waar zij bij de slachters «op school konden trekken» naar... «zwijneblazen», waarmee dan menig «heldengevecht» werd uitgevochten.

Thans is er een nieuw, tip-top slachthuis verrezen — en alhoewel er in de laatste tijd nopens deze inrichting menig woordje de nek werd gekraakt in en buiten de gemeenteraad — biedt het nieuw slachthuis, dergelijk eerbiedwaardig uitzicht, dat de jeugd er zelfs niet meer aan denkt het te gaan beschouwen als een «fort».

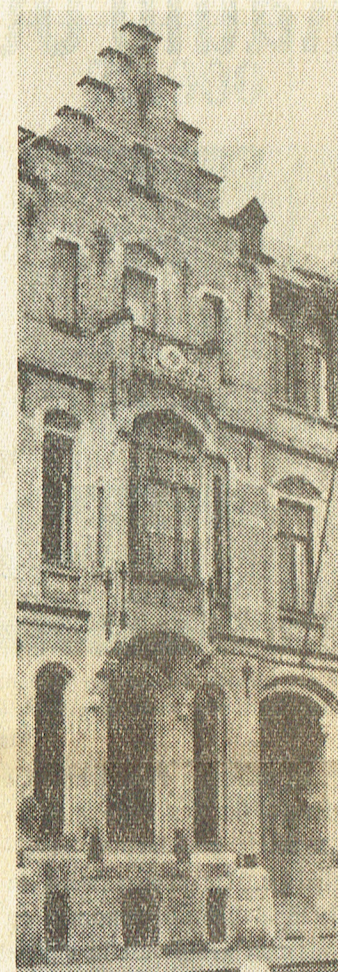
En waarachtig: daar viel ons een ander vertrouwd hoekje van weleer onder ogen. Het stemmig cafeetje «Vieil Ostende».

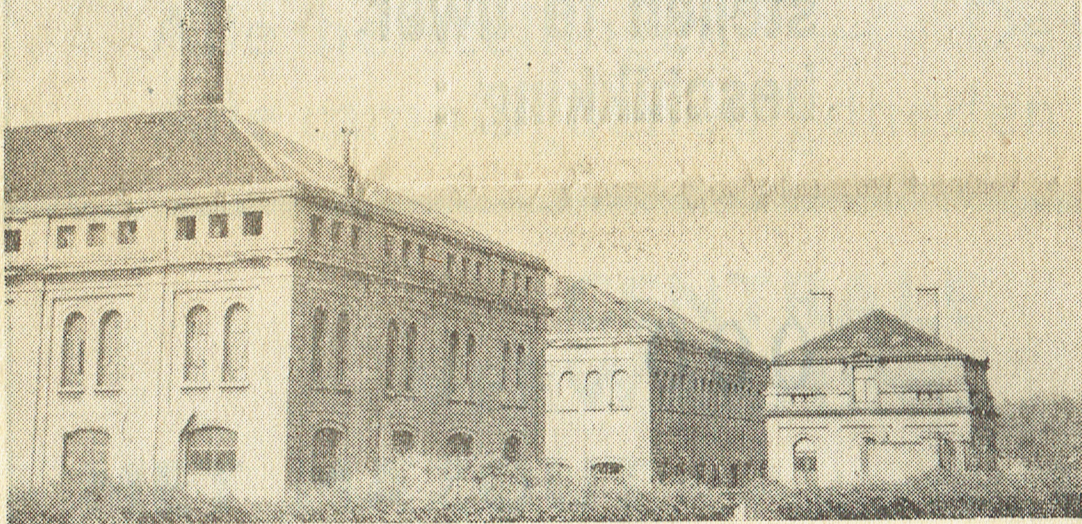
Het gebouwtje op zichzelf was al bijzonder oud,

ontdekken en... in beslag te nemen.

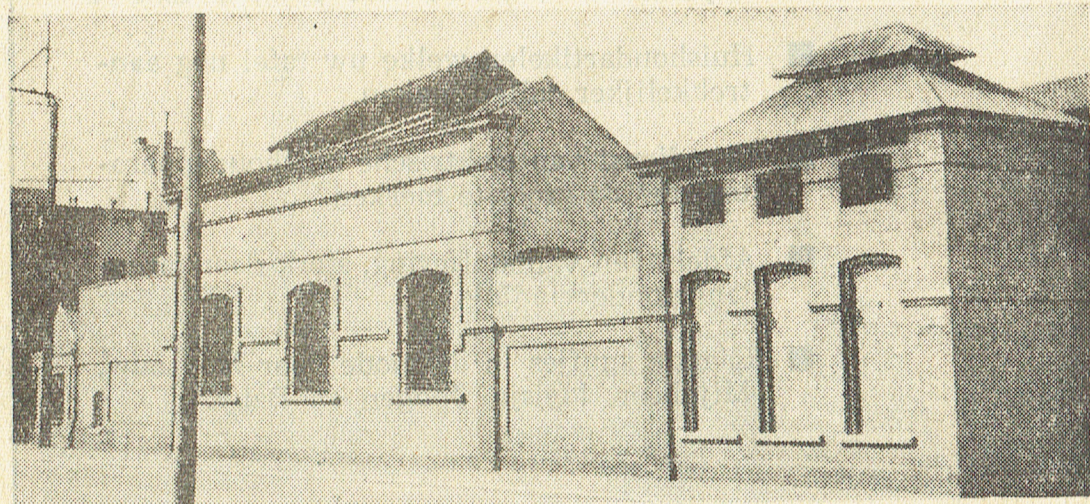
«Vieil Ostende» is nu een «English Pub» geworden. Met elektrisch orgel en moderne tapkast. Zonder het bordje «crevettes et poisson» dat wees naar een nabijgelegen viswinkel, maar... met een deftige, oude «fiacre», waarin men op romantische wijze een roemertje schuimwijn kan verwerken...

De slopershamers dreunen volop te Oostende. Vooral in de omgeving van de Van Iseghemlaan, de Vlaanderenstraat, de Christinastraat en de Langestraat, waar de «Koninklijke Schouwburg» bijna volledig verdwenen is.

Het stedelijk zuiveringsgesticht van weleer: hoe waren vele Oostendenaars tevreden toen die s... fabriek verdween!

Herinnert U zich nog dat oude slacht slachthuis, dat ook al verleden geworden is?

moeten verrijzen op heel wat vertrouwde «plekjes» van weleer.

Zo heb ik de hand gelegd op enkele foto's, die bij alle Oostendenaars menige herinnering zullen oproepen. O, wees gerust: er ontbreken nog zovele andere «plekjes» en vertrouwde gebouwen, die reeds tot het verleden behoren. Maar kom, laat ons deze maal toch niet té nauw kijken en vergezel mij gedurende enkele ogenblikken op mijn «wandelingetje der herinneringen».

Ha, daar hadden wij destijds in de Spoorwegstraat dat stoere goederenstation, dat al lang onder de slopershamer kwam en waar thans een gedeelte van Oostende's nieuwe villa's gelegd is.

De Oostenaars noemden het gebouw kortweg, de «marchandise». Vaak stapte ik er heen, eerst aan de hand van mijn grootvader, dan samen per rijwiel. Want «benpapa» ging er, zoals trouwens alle gepensioneerden van de «iezerweg», zijn maandelijks

Een reportage door
John HERMANS,
hoofd van
de kustredactie
van Het Laatste Nieuws

geredde bemanningsleden, heb ik zitten luisteren naar de nieuwste voorschriften over de invoer- en uitvoermodaliteiten in de zeevisserij; en heb ik mij ook voor de eerste maal weten aanmonteren — in rode inkt, asjeblief! — als leerling-matroos om aan boord van een garnaalschuit, een reportage te kunnen maken over de nachtelijke garnaalvangst.

Ja, dat «maritiem», het is ook reeds grijs verleden geworden...

En waarachtig, daar dook uit het album een foto op, die gewis elke lezer eens goedmoedig zal doen glimlachen. Een foto van het aloude en natuurlijk verdwenen «Zuiveringsgesticht». Dat was de deftige stijlvolle benaming van deze stedelijke inrichting.

huis, dergelijk eerbiedwaardig uitzicht, dat de jeugd er zelfs niet meer aan denkt het te gaan beschouwen als een «fort».

En waarachtig: daar viel ons een ander vertrouwd hoekje van weleer onder ogen. Het stemmig cafeetje «Vieil Ostende».

Het gebouwtje op zichzelf was al bijzonder oud, terwijl men er ook de laatste «spuwbakjes» en het «zagemeel» op de vloer kon aantreffen, uitgenomen tijdens de laatste jaren.

Het was een écht Oostends volks... kapelletje, waar men bij het vertellen van de laatste mop of het laatste nieuws van Oostende een schuimende pint bier in dikke, grote glazen kon drinken.

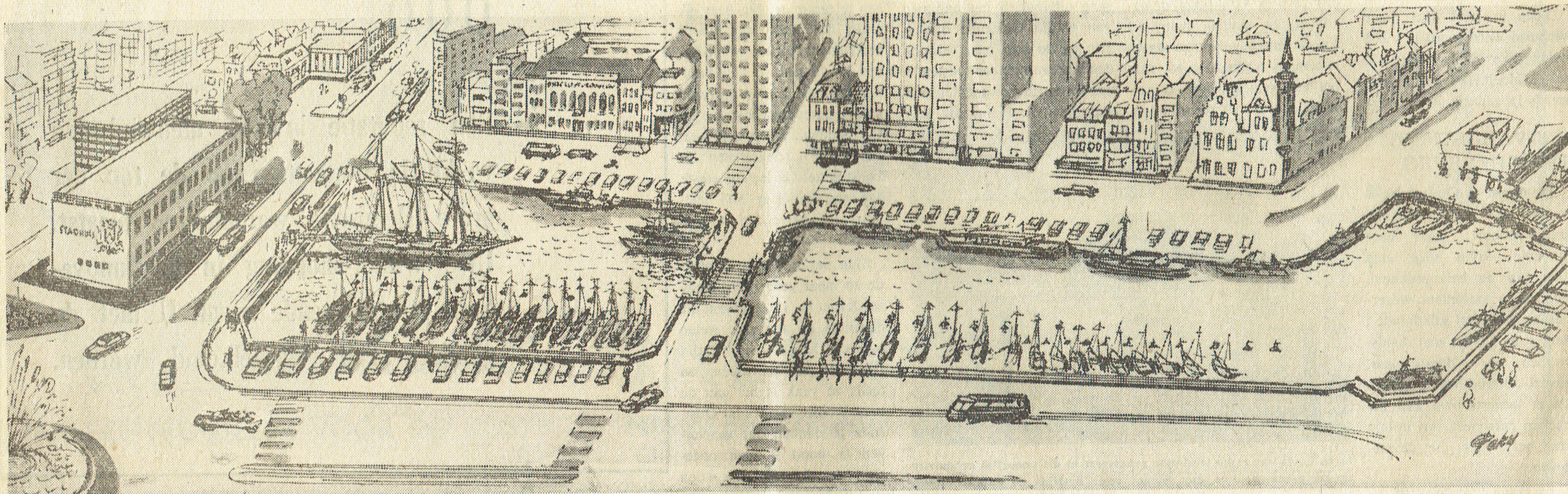
Ook dat gebouwtje hebben we weten verdwijnen, maar dan met een persoonlijke herinnering aan de bijna halsbrekende «wandeling» van majoor De Taeye, hoofdman van de heemkring «De Plate», die kost wat kost, nog eens naar dat kriepend zolder-tje wilde kruipen om er nog enkele oude «affiches» van Oostende te

«Ostend House»: een herenhuis, dat dit jaar van de Oostendse kaart geveegd werd...

JACHT-EURO-

HET grootste initiatief, dit jaar te Oostende genomen, is gewis het aanleggen van een nieuwe jachthaven in de twee dokken. Het betreft hier geen haven van een club. Er bestaan te Oostende immers al twee clubs, hetgeen zeker voldoende is. De nieuwe jachthaven is bestemd voor de buitenlandse en Belgische boten die er voor een min of

WISSELING VAN OOSTENDE...

Met uitgesproken eerbied hebben we dan ook een foto uit het album uitgepikt, die ons weer heeft doen denken aan het « Oostende, onmiddellijk na de oorlog ». Een foto van de feestzaal « Chez Pan », gans op de « opperste » verdieping waar de eerste naoorlogse winterbals werden gegeven. Aan de verdwijning van deze zaal hebben wij persoonlijk wat weemoed beleefd... Mag ik het verklappen, ja? We moesten er, reeds zovele jaren geleden, onze eerste reportage maken voor « Het Laatste Nieuws », over het bal van de oud-krijgsgevangenen,

bal dat doorging onder de leuze « Bal des Canards ». Schouwburginspecteur Debusschere Maurice kwam even met ons keuvelen. Plots wees hij naar een meisje, dat daar moederziel-alleen aan een tafeltje het drankje van de dag aan het opzuigen was, een Coca-Cola (zonder publiciteit).

— Belet een keer dat meisje, zei de Maurice, zij zit daar zo alleen. Ga er eens mee dansen.

Onze danskunst beperkte zich alsdan alleen tot een tango. In die, nu ook al verdwenen feestzaal, riskeerden wij enkele bescheiden danspasjes. Met

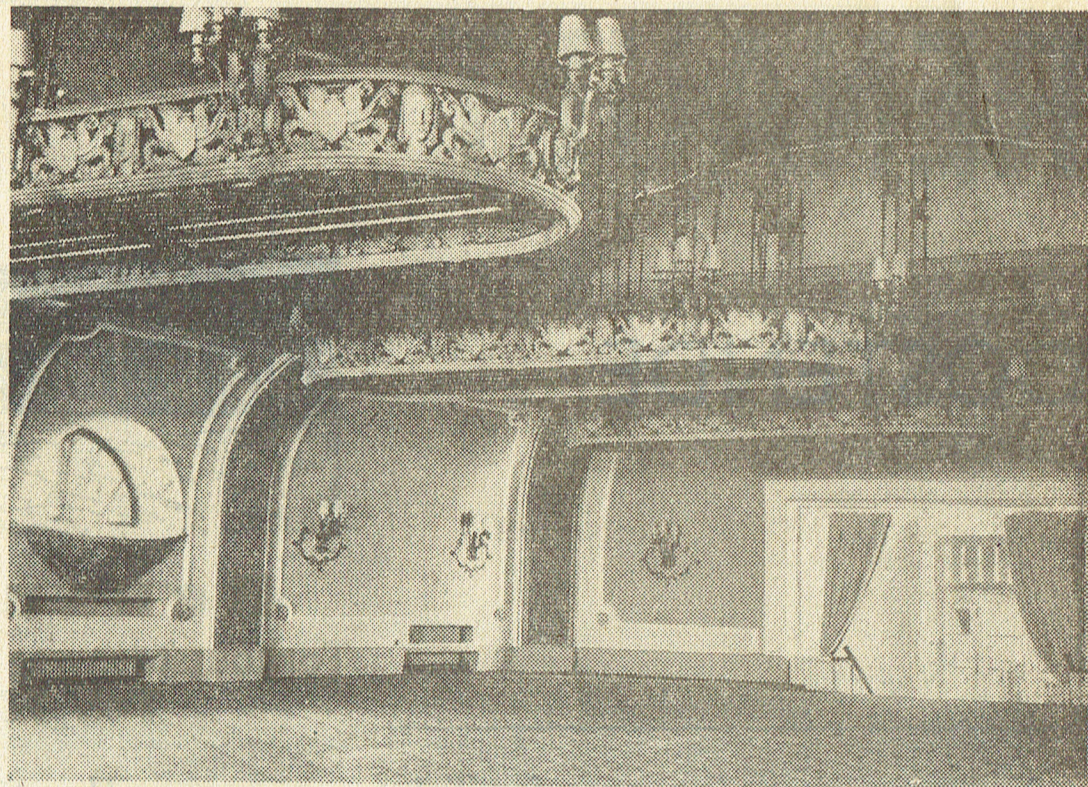
« dat meisje alleen ». 't Was een tof bal : dat meisje is naderhand mijn echtgenote geworden !

Dat herinneringsalbum van Oostende : dat oude winkeltje « Vischhandel » op de hoek van de Witte Nonnenstraat en de Groentenmarkt is ook al verdwenen daar staat nu een « anti-uiteitshandel », in moderne, stemmige stijl; en de koninklijke villa « Albert-Elisabeth », waar prinses Marie-José het levenslicht zag, is zopas met de grond gelijk gemaakt, wat Mariakerke dan weer een « souvenir aan de belle époque » arm er maakt maar waar eerlang dan weer een ultra-modern appartementsgebouw zal verrijzen... En op de Leopoldlaan, waar honderden Oostendenaars en mensen uit de kuststreek, hun

« trouwcontract » hoorden opstellen, of waar zij een huizeke kwamen kopen of verkopen, of waar zij hun laatste levenswil in een deftig-klunkend testament dikteerden, ook daar is het herenhuis van notaris Quaghebeur verleden geworden, om plaats te maken voor een nieuwe afdeling van een spiksplinternieuw hotel met overdekte zwembad...

Och kom, ik zou nog honderd en één herinneringen kunnen opdissen, maar plaatsgebrek belet mij nog méér tekst en nog méér foto's ter drukkerij te sturen.

Eén zaak staat vast : het gelaat van Oostende is in de laatste twintig jaar volledig veranderd. In geen enkele andere stad in ons lande, kende men dergelijke

Hoevele « amoureuze » avonden werden niet ingericht in deze « Chez-Pan »-feestzaal in het complex van de schouwburgzaal, die ook dienst deed als museum. Maar dat is reeds lang voorbij...

lijke opgang en gedaante-wisseling als te Oostende. En op dit gebied is allerm minst de laatste bladzijde geschreven, want... binnen enkele maanden wordt de eerste steen gelegd van Oostende's eerste wolkenkrabber !...

WINTERTIJD IN OOSTENDE

(Vervolg van blz. 1)

In 1966 zal het vermaarde « Bal du Rat mort » in het teken staan van « Carnaval te Sevilla »: kursaalstudio-baas Willy Bosschem ging reeds ter plaatse om allerhande documentatie te verzamelen om het kursaal om te toveren in een reeks Spaanse paleizen en lusttuinen. En tijdens dezelfde onstuimige carnavaleske nacht, zal Oostende ook nog op andere plaatsen zijn « dolste nacht van het jaar » beleven, dank zij de Orde van de Garnaal en van de Kloeffe...

Oostende in wintertijd : we gaan reeds aan het mijmeren over die reeds vertrouwd geworden « cimatèrenstoot », waarbij de Witten van de Kaaie en Prins Carnaval bevel zullen geven tot het verbranden van Tjannie Carbon op de nu zo schoon opgeschikte Vissersplaats. Terwijl wij misschien weer met een « gemascherd visserinnetje » een dansje zullen wagen in het... « Kabeljauwtje » ! Maar buiten al dat atmosfeervol rumoer, is daar ook nog die verkwikkende

der dat iemand u kan horen of u gaat beschouwen als « zonderling » ?

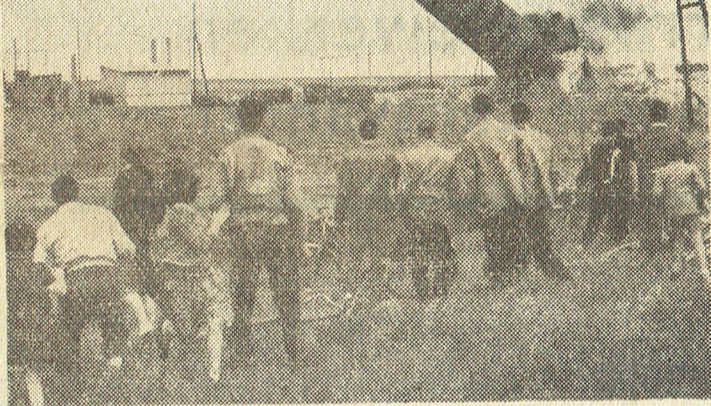
Och, dat van leven en geestdrift overlopend Oostende in wintertijd, met zijn stemmige cafeetjes en zijn vele « sociëteiten », met zijn mondain kursaal en zijn zo knusjes uitgeruste restaurants ; Oostende met zijn, zo vaak voor Brussel uitgebrachte filmspektakels ; met zijn Thermen, waar een winterkuur reeds aan zovelen nieuw leven en nieuwe hoop schonk ; met zijn mist of zijn helrode zonsondergang ; met zijn vuurtoren, die als een « perpetuum mobile » haar drie stralenbundels door een kristalheldere hemel jaagt als zinnebeeld van de trouwe wachter...

Oostende in wintertijd ! Het klinkt als een wekroep, tot allen, die gedurende een weekeinde hun dagelijkse zorgen willen vergeten en die willen genieten met volle teugen van wat het winters Oostends paradijs te bieden heeft : gastronomie van de bovenste plank, een vleugje romantisme, een gezelligheid...

Mariakerke's herinnering : de verdwenen koninklijke villa Albert-Elisabeth...

Zo stierf een stenen reus : de schouw van het zuiveringsgesticht

HAVEN MARINA

meer lange tijd zullen aanleggen. Voor deze jachten kon steeds moeilijker plaats gevonden worden in de bestaande installaties welke de clubs trouwens veel liever voorbehielden aan de kleinere boten, die meer actief aan het clubleven deelnamen.

Nu zullen zelfs de grootste jachten over alle mogelijke faciliteiten beschikken in de «Euro-Marina»: individuele boeien, permanente bewaking, gemakkelijke aansluiting met water- en elektriciteitsleidingen, voorbehouden parking, een telefoon in een secretariaatschip en talrijke andere diensten.

De verbouwingswerken voor deze nieuwe haven zullen eerstdaags een aanvang nemen.

«Euro-Marina» heeft trouwens het plan opgevat grote belangstelling te verwerven voor de «winterweekends op het water». De jachtmen zullen er tijdens de wintermaanden kunnen aanleggen op rustige en goedbeschutte wateren en aldus heel het jaar door van hun boot kunnen genieten. Van hun boot en van de hierboven vermelde faciliteiten. Dit zal ongetwijfeld heel Oostende ten goede komen.

Drukkerij - Uitgeverij J. HOSTE n.v.
Verantwoordelijke uitgever M. Stijns,
Kunstlaan 20, Brussel 4. — Men gelieve de briefwisseling uitsluitend te zenden naar het kantoor : Em. Jacquemainlaan 105-107, Brussel 1. 6

het jaar » beleven, dank zij de Orde van de Garnaal en van de Kloeffe...

Oostende in wintertijd: we gaan reeds aan het mijmeren over die reeds vertrouwd geworden «cimatèrenstoot», waarbij de Witten van de Kaaie en Prins Carnaval bevel zullen geven tot het verbranden van Tjannie Carbon op de nu zo schoon opgeschikte Vissersplaats. Terwijl wij misschien weer met een «gemascherd visserinnetje» een dansje zullen wagen in het... «Kabeljauwtje»! Maar buiten al dat sfeervol rumoer, is daar ook nog die verkwikkende stilte én rust.

Daar hebt gij die verpozende wandelingen langs de dijk of op het strand, terwijl een scherpe wind, uw wangen doet blozen van gezondheid en uw longen utblaast, tot zich van u een zo aangename vermoeidheid meester maakt... En hebt gij al, in die romantische wintertijd, dat wier van de golfbrekers geroken? Hebt gij, op dat verlaten wijde strand, al eens kunnen luidop praten en... zingen, zo met zijn «tweetjes» en zon-

zijn helrode zonsondergang; met zijn vuurtoren, die als een «perpetuum mobile» haar drie stralenbundels door een kristalheldere hemel jaagt als zinnebeeld van de trouwe wachtster...

Oostende in wintertijd! Het klinkt als een wekroep, tot allen, die gedurende een weekeinde hun dagelijkse zorgen willen vergeten en die willen genieten met volle teugen van wat het winters Oostends paradijs te bieden heeft: gastronomie van de bovenste plank, een vleugje romantisme, een gezondheidskuur van de beste soort en... al-lerminst een «snede in de geldbeugel».

Het gastvrije Oostende wacht op U, waarde toerist, en wij zijn overtuigd dat U, met de zovele andere toeristen, die Oostende in wintertijd kennen, zult beamen met ons: winters Oostende is niet meer het sprookje van de schone slaapster, neen! Winters Oostende is een charmante werkelijkheid geworden, een bekoorlijke Noordzee-dame, die niemands hart onberoerd laat!

JOHN HERMANS

Casino Kursaal Oostende

vanaf november tot april :

De beroemde gastronomische week-ends

in het kader van de 13^{de}

"Grote ronde der Franse Meesterkoks"

6 november 1965	: LA CREMAILLERE, Avesnes-sur-Helpe	22 januari	: HOTEL DE LA POSTE, Beaune (Côte d'Or)
11 »	: HOTEL DE LA BRISE, Ile-aux-Moines (Morbihan)	29 »	: HOTEL DE PARIS, Arbois (Jura)
20 »	: L'OUSTAU DE BAUMANIERE, les Beaux-en-Provence	5 februari 1965	: CASINO DE DIVONNE - LES - BAINS (Ain)
27 »	: L'OUSTAU DE BAUMANIERE	12 »	: HOSTELLERIE LA POULARDE, Montrond-les-Bains (Loire)
4 december 1965	: HOTEL DU GUESCLIN, Mont St. Michel	19 »	: AU PECHE MIGNON, Pithiviers (Loiret)
11 »	: AUX ARMES DE FRANCE, Amerschwihl (Rhin)	5 maart 1965	: HOSTELLERIE DES COMPAGNONS DE JEHU, Pontanevaux
18 »	: HOTEL DU GRAND CERF, Evreux (Eure)	12 »	: HOTEL DE FRANCE, Auch (Gascogne)
15 januari 1965	: RESTAURANT ROSTANG, Sassenage (Isère)	19 »	: PÔTEL-ETOILE, Paris
		26 »	: RELAIS DE L'EMPEREUR, Montelimar (Drome)
		2 april 1965	: AUBERGE DU XVIII ^{me} , Paris

VOORWAARDEN : voor twee personen 550,- frs - één persoon : 375,- frs. Bijslag van 65 frs. per persoon voor kamer met bad. Deze prijzen zijn exclusief 15 t.h. dienst. — AVONDKLEDING GEWENST.

Voor alle inlichtingen : CASINO - KURSAAL - OOSTENDE. TEL. (059) 751.11

Mariakerke's herinnering : de verdwenen koninklijke villa Albert-Elisabeth...

Nog een herinnering : de «Vischhandel» op de Groentenmarkt. De slopershamer deed er, jaren geleden, haar werk...

Het aloude «maritiemo», dat eens het trefpunt was van zovele vissers, reders en zeevaartlui... Er was eens...